

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvim Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

Regula cancellariæ de publicandis resignationibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

22 Quamobrem vt tutius negotiū peragatur, solent convenire partes, quod altera consentiet sententię ferendę coram iudice laico, vel ecclesiastico, & quod dabit procuratorium ad resignandum coram potestate habente, & facta collatione iuvari resignatarius poterit iure illius resignantis.

Resignatio
retentis
fructibus
non valet.

23 Ad hæc si quis resignauerit beneficiū retentis sibi fructibus pro pensione, non valet resignatio: nam decet quod ipse qui altari seruit, de altari viuat. *cap. cum secundum, de preb. tum quia venit contra constitutiones & iura regi, quę prohibeat vltra tertiam partem referuare, vt scripsi in tract. de pacif. possess. in 8. amplia.*

24 Vnde cum quidam Matisconen. prefato modo resignasset in fauorem Vincētii Flauert: & demum eo mortuo ordinarius contulisset Bartholomęo magni, possessioque per iudicem Matisconen. fuisset adiudicata, dicto Flauert: curia perperam & malę fuisse iudicatum pronunciauit, & possessionem dicto magni per mortem prouiso adiudicauit. anno 1512. die 5. Martii.

Arestum.

25 Verum alia fortę causa mouit Senatū: quia propter impositam pensionem non solet vitari tota bulla. *c. si eo tempore, de rescrip. in 6. facit. l. i. C. ne rei domi. ibi, singulo, in quo obrepser. aut fraudulenter.*

Clausula
vocatis vo-
candis non
debet poni
post rem
iudicatā.

26 Item si postquam aliquis obtinuerit sententiam super beneficio, quę transierit in reiuudicatam, resignet in fauorem tertii ante possessionem adeptam: non apponetur in bulla, vocatis vocandis, cum iam aduersarius fuerit vocatus, & succubuerit: conitaturque illum esse detentorem illicitum, ideo nõ est opus vltterius cognoscere: sed apponetur claus. Amoto dicto N. & quolibet, alio illicito detentore, *de qua clausula scripsi in forma literarum executorial. in Concord. & in bulla noua prouisionis supra.*

Clausula
parito iu-
dicato quę
do non sit
necessaria.

27 Si verò succumbenti resignaretur, qui prius possidebat: tunc non fiet executio, si quidem ipse est in possessione, & contra seipsum ageret, sed fiet simpliciter prouiso: nec debet inferi clausula, parito

iudicato: quę solet regulariter in eorum prouisione poni, contra quos sententia lata fuit: sed hoc est speciale vi resignationis sibi factę: nec est opus traditione ei, qui iam illam habet. *§. vendite, de rerum diuis. in insti.*

Item si quis infirmitate pressus resignauerit suum beneficium, nisi superuixerit per 20. dies, beneficium vacare censetur per mortem, & non per resignationem: quod statuitur in reg. Cancell. 18. & quia illa regula est de seruatis in Francia, licet bellę satis illustrata commentariis per Gomel. non verebor tamen quotidiana mea scholia subiungere: & quę dudum ex v. s. forensi collegi, breuiter depromere: quod vt dilucidius peragamus. text. inseramus.

Regula de infirmis beneficia resignantibus.

Item voluit quod si quis infirmitate constitutus resignauerit aliquod beneficium dimiserit, aut illius commendę cesserit, seu ipsius beneficii vnionis dissolutioni consenserit, etiam vigore supplicationis dum esset sanus signatę, postea infra 20. dies, a die per ipsum resignantem præstanti consensu computandos, de ipsa infirmitate decesserit, ac ipsum beneficium quauis autoritate cõferatur per resignationem sic factam, collatio huiusmodi nulla sit: ipsumque beneficium nihilominus per obitum censeatur vacare.

GLOSSA PRIMA.

¶ Sta regula est à Iulio 3. Pontifice maximo nuperrimè sicut vides aucta: quam obrem ad verbum transferendam duxi: singulis eius verbis congruam interpretationem subnectendo: vt dicitur in regula.

Abbas
mortuus
infra 20.
dies post
factam re-
signationem
compre-
henditur
in hac re
regula
consul.

consul. in l. item vendunt, vers. optanda. ff. de pen. hered. Primò hoc verbum si quis, in hac regula positum, tam masculos quam feminas complectitur. l. i. ubi abundè scripsi. ff. de verb. sign. glo. in c. generali. de elect. in 6. vnde si mulier valetudine aduersa detenta resignet, & intra 20. dies moriatur, vacat officium, Abbatia, vel prioratus monialis per obitum: tum quòd eadem sit ratio in mulieribus, quæ in viris: tum etiam quòd verba conueniant, & sic dispositio. l. 4. §. toties. ff. de damno infecto: Adhæc quòd lex sit generalis tam viris, quàm mulieribus, tex. in l. leges vniuersales. C. de legibus.

2 Ratio cur hæc regula introducta sit est, vt videlicet fraudes volentium de beneficiis testari, vitentur: nam ante regulam istam in agone mortis existentes resignabant, & sic erat quodammodo testamentum in beneficiis, nec non successio quæ tamen in his maxime prohibetur, etiam ratione consanguinitatis. c. i. de preb. nam quæ Dei sunt, ab homine dari nõ possunt. c. plerique. 8. q. 1. præterea tendit hoc in maximum præiudicium, expectantium, mandatariorum, nominatorum, ac ordinariorum, ergo restringendum etiam quia à consilio hæc resignatio reprobata: vt statim in gl. seq. dicitur.

3 Quinetiam in Papa resignante habere locum hanc regulam voluit Gomef. in c. mentarius huius regule. q. 1. quòd putarem verum quòd ad prohibitionem: ne successorem in confinio mortis sibi constituere, vel eligere debeat: sed quòd ad alia vix comprehenderetur, sicut nec Imperator quod tanquam rarum amplius non discutio.

4 Sed in Cardinalibus resignantibus aliud quòd beneficium fateor habere locum, cum in generali dispositione concernente animæ salutem, & bonum publicum, Cardinales comprehendantur, maxime quando frater appareret, quæ procul ab ipsis esse debet. Gem. in c. si propter. de rescr. in 6.

5 Et Gomef. hic, & in prox. regul. Cancell. dicit hanc regulam seruari in Episcopatibus, & abbatibus, & prioratibus electiuis: quorum nominatio in hoc regno ad Regem spectat. scripsi in §. 1. in verb. dispendiose, de re-

gia ad prelat. nominatio. faci. in concord. [Etia consului habere locum in collationibus factis ab imperatore, si ipse iterum conferri velit alteri, quia hoc facit autoritate huius constitutionis, quæ nullam facit primam collationem, & quia est generalis, ab eoq. edita, qui potest omnes ligare: utpote à Papa. c. i. de constit. ca. fundamenta. de elect. in 6. & hoc est fauorabile Imperatori, si velit iterum conferre, ideo residet in sua potestate an velit alteri conferre, quod poterit. Alia adduxi in d. conf. quæ hic omittam.]

6 Insuper Gomef. hic frustra querit, an habeat locum in familiaribus Cardinalium resignantibus: quia licet facta sit resignatio cum consensu illius Cardinalis, & sic iure expedita sit, tamen si moriatur resignans intra viginti dies vacabit per mortem, non per resignationem: quandoquidem hic nullus excipitur: & cum Cardinales comprehendantur, multo magis & illorum familiares.

7 Siverò postea resignans moriatur, valebit prouiso per mortem, sed cum consensu domini sui Cardinalis, aliàs non, per aliam regulam Cancell. quam obrem non possum satis admirari vanam in hac re disputationem Gomef. & quæ parum huic regulæ conferat.

In Infirmitate constitutus.

GLOSSA SECUNDA.

AVdi quid diuus scribat Hilarius Pa. de his resignantibus his verbis, Plerique sacerdotes in mortis confinio designatis nominibus subrogare: vt. f. non legitima expectetur electio, sed defuncti gratificatio pro populi habeatur assensu: quod quàm graue sit æstimare. Ab vniuersis acclamatum est, hæc præsumptio nunquam fiat. Quæ Dei sunt, ab homine dari non possunt. cap. plerique. octaua questione prima, Itaque cum hæc renunciatio proxima morti sit, reprobatur: nondum tamen ante istam regulam declaratum fuerat tempus, ideo statuit hic viginti dies in confinio mortis dici.

Ccc

*Requisita
in hac re-
gula pri-
mo infir-
mitas.*

2. In primis in hoc text. præmittenda sunt requisita, vt locum habeat ista regula. Primo enim requiritur, quod aliquis sit in infirmitate constitutus, *ibi constitutus*: ergo si esset sanus resignationis tempore, licet postea fato quodam moriatur intra viginti dies, nec tamen habebit locum hæc regula: quia resignans non est in infirmitate constitutus. *facit. cap. de his, de sepult.* vbi si constitutus in infirmitate donet monasterio, parochialis ecclesia canonicam portionem habere debet: secus si sanus donauerit, *vt ibi. nisi præliteris*: consensum resignationi post infirmitatem: vt declarauit Papa Paulus in *si. regularum suarum, in 2. regula.*

*Consensus
resignatio-
nis tantum
valet quã-
tum resi-
gnatio.*

3. Quia paria sunt resignare, vel præstare consensum resignationi. *doct. in cle. vna, de renunc.* vnde si quis sanus resignet, & post datam supplicationis in infirmitatem incidens consentiat, nisi vixerit dies viginti connumerandos à die consensu huiusmodi, beneficium vacabit per obitum: vt est videre in *di. reg. Pauli.* & est bona declaratio, quam probat ille text. & Francisc. Marcus. ita docet. *q. 284. in ip. ar.*

*Infirmita-
tem proba-
re debet
qui eam
allegat.*

4. Vnde qui impetrat per obitum, & allegat infirmitatem, eam probare debet sicut qui dolum allegat. *l. quotiens, qui dolo. ff. de probat.* nisi resignans statim post resignationem mortuus fuerit, quia tunc præsumitur, quod antea fuerit infirmus, & hoc resider in arbitrio iudicis discutere, quando statim vel non. *l. vna. C. de emenda. seruator. per gl. ibi scripti in interpret. l. diuus. ff. de Senatusconsulto Silliano.*

*Leuis in-
firmitas et-
iam atten-
ditur.*

5. Intellige siue tempore resignationis fuerit leuis febricula, vel quartana vetus, seu grauis & dura infirmitas: nam sufficit per istum. tex. quod moriatur ex illa infirmitate intra 20. dies, nã interdum in principio leuis est infirmitas, & postea sensim nisi occurratur, ingrauescit, licet quandoque differant in alia materia. *l. quæsum. ff. de re iud. l. 2. si quis cautio.*

*Febris con-
tinua seu
interpolata
non continet.*

6. Etiam procedet iste textus seu febris sit continua, siue continens siue intermit- tens, aut interpolata (vt dicunt Medici) nã id temporis quis resignet, & postea

moriatur intra viginti dies, locus erit huic regula: vt per obitum censetur beneficium vacare: quia licet intermiserit dolor in febre interpolata, nihilominus hic quandiu humor est abundans in corpore, dicitur in ægritudine constitutus: vt dicunt Medici: ergo habebit locum hæc regula.

7. Nec refragatur. *l. si. C. de curas furio.* vbi furiosus tempore dilucidi interualli potest contrahere, & alios actus facere, quippe tunc cessat furor, at hic in febre interpolata non cessat infirmitas: ergo nec cessabit hæc regula.

8. Extenditur etiam iste textus ad reincidentem in morbum: vt si quis tempore resignationis, videbatur sanus, tamè post eam reincident in pristinum morbum, ex quo mortuus fuit intra viginti dies: vacabit hoc beneficium per obitum, quia censetur constitutus in infirmitate tempore resignationis, licet parum intermiserit, & non fuerit continua infirmitas. *l. qui tertiana. ff. de edil. edicto:* quippe non videtur sanus, qui statim ad infirmitatem redit. *l. pen. ff. de diuor. gl. in l. Narius. ff. loca. & Ioan. Francisc. de Ripa. in tract. de peste. fol. 142. versiculo in super quæro.*

9. Vbi limitat quando reincidentet ex noua causa, vt per luxuriam, ex qua nascitur omne venenum: quia tunc nequaquam censetur infirmus fuisse tempore resignationis: secus si reincidentet ex pristina causa, quod præsumitur, per ea quæ superius adducta fuere. *l. quod ius. ff. de edil. edicto:* & luxuria dicit valere esse blandum venenum, quod facilius est accusare, quam vitare. *facit. c. quia sanctitas, quinque- gesima distinctione.*

10. Intellige de infirmitate corporis, quæ carnè & corpus grauat, & postea dissoluit: de qua loquitur dicta. *l. quæsum. ff. de re iudicata. ca. nisi eum pridem de renuncta. cum infirmitas. de penitentia & remissione.* vbi Panor. scribit lex causas, ex quibus infirmitates solent hominibus contingere. Et in quibus profit tradit Bened. in *repet. ca. Ragnarius, in verb. mortuo. i. de testam.*

11. Secus de infirmitate animi, quæ furiosus inest, prodigis, amētibus, & aliis descriptis in

in hac regula.

ptis in l. i. & sequenti. ff. de edilitio edicto. nam de hac non intelligitur hæc regula. Sed de vtraque infirmitate, vide per text. & gloss. in l. 2. ff. de testam. quippe resignatio ab his facta non valet: vt inferius dicam. Alias beneficium non vacabit nisi per obitum, dista. l. in negotiis. ff. de regulis iuris. c. 1. & cap. si quis infirmus. 15. q. 1.

Senex an infirmus dici possit.

12 Et quando loquimur de infirmitate, intelligimus de corporis infirmitate, licet interdictum soleat in iure canonico exprimi infirmitas corporis, in c. cum infirmitas, de penit. & remissio.

Senex infirmus pestis an apprehendatur in hac regula.

13 Nec intelligeretur de sene etiam capulari, qui proprie non dicitur infirmus, & cui non conueniunt verba, nec dispositio. c. in demeritis. §. supra dicta. de elect. in 6. Et lata differentia est inter senes; & infirmos, quippe videmus plerosque senes ita penè robustos, quàm iuuenes, maxime qui castè vixerunt: quam hircosos, vt ita dicam, senes ferè valetudinarios videmus: ob id dicerè, quod si senex nulla valetudine interna detentus, sed tantum naturali fenescite, resignauerit, licet postea ex superueniente infirmitate moriatur intra viginti dies, non habebit locum hæc regula, sed resignatio valebit: quamvis cõtrarium videatur tenere. gl. in pragmatica sanctione. in §. in quod omnia. in per permutationis. de colla. quàm suo more transcribit Ioa. de Selua, in tract. de beneficiis, in tertia parte. q. 18.

Constitutus in infirmitate quid dicitur.

14 Sic quoque dicerem hanc regulam non habere locum in sano infecto peste, & renuncianti metu pestis instantis, nec in eo qui volebat inire duellum cum alio, vel in volente ingredi mare, vel bellum: quippe non sunt hi constituti in infirmitate, licet in periculo sint: sed iste tex. infirmitatè requirit, quinimò sani sunt & integri, & possunt euadere periculum, si ipsi velint & Deus permiserit.

Vulnera

15 Et 90. infirmitatis priuilegia describit hic Gomef. q. 9. constitutus enim in infirmitate dicitur, qui iam afficitur valetudine, & infirmitate: vt probatur à simili in c. 2. & c. indecorum, de arate. scripti in §. a. in glo. constitutum. de nomina. reg. in Concord.

resignet, & non vixerit per viginti dies, vacat beneficium per obitum, & locus erit huic regule. quia simulatque faucius est, maxime si lethali vulnere, dicitur in infirmitate constitutus, in tantum vt Medici cum isto regulis vtantur eisdem, quibus cum alio febricitante. l. si. ff. de his qui deesevunt, & superueniens febris ex tali vulnere creditur emanare, sicq; dicitur infirmitate grauari. l. ita vulneratus. ff. ad legem Aquil. Igitur in eo procedet hæc regula vna. C. de emanda seruo.

17 Quæ satis comprehendere videtur prolixam distinctionem Gomef. volentis hanc regulam procedere in magno vulnere, ex quo poterat mors sequi, secus si ex modico vulnere. l. vulneris magnitudo. ff. de iniur. vbi Angel. & l. si. virum. ff. de edil. edict. Hippol. in pract. sua. §. & quia, sed quorsum illa? si dicamus enim tale vulnus esse, ex quo mors superuenerit, non video qua ratione leue vulnus possit appellari.

18 Aduertèdum est, quod licet furiosus non possit resignare, vt supra diximus: si tamen quis mentis erat compos ante infirmitatem, & doloris causa incidit in rabiem, is non poterit resignare, nec alios actus facere. l. in aduersa. ff. de testam. l. in negotiis. ff. de reg. iuris. vnde tria oportet probare, infirmitatem, & furorem, & quod id temporis fuerit furiosus.

19 Nam licet probatum fuerit eum varia & diuersa dixisse deliria causa morbi, nisi probetur quod eo tempore resignauit, vel constituit procuratores ad resignandum, valebit resignatio, sicut testamentum per text. in l. quoniam, ibi, seminecis & balbutiens lingua profudit. C. de testam. Bened. in repetitio. ca. Raynutius, in verbo in extremis, per illum tex. hoc etiam docet nominatim Petr. Paris. conf. 15. circa. m. 9. col. 2. in 4. vol.

20 Si verò fuerit facta resignatio à furioso, habente dilucida interualla, non presumetur facta tempore sanæ mentis. ca. super hoc. de renun. ideo oportet quod resignatarius hoc probet, per tex. unct. gl. in c. si. de successio. ab intest. in verb. componen. quod probat Lanfranc. in capit. quoniam, in verb. testium. col. 37. de probatio. & Alexan. conf. 141. in pri-

us dicitur infirmus.

Tria probanda ad irritandam resignacionem infirmi facti furiosi.

An presumatur sanæ mentis.

mo volumine. & consilio 95. numero 6. in secundo volum.

Tres casus ad regul. intellecti.

21. Vltimò noto tres casus ad huius regulæ elucidationem. Primus est quod infirmus tempore resignationis si moriatur intra viginti dies vacabit beneficium per obitum: & ad hoc facta est hæc regula.

22. Secundus casus si infirmus tempore constitutionis procuratoris, sanus factus tempore resignationis moriatur intra viginti dies, non habebit locum hæc regula, quia tempore resignationis oportet quod sit in infirmitate constitutus, per hunc text. qui tamen in hoc casu non erat: & sic non habet locum hæc regula.

23. Tertius casus, si resignans sit sanus tempore constitutionis procuratoris, & postea tempore quo resignat sit infirmus, & moriatur intra viginti dies de infirmitate, beneficium vacabit per obitum: quia verba & mens conueniunt, ergo & dispositio. *l. 4. §. toties. ff. de damno infecto.* & quia rationes huius regulæ locum habent: nam hic de suis beneficiis quodam modo testari videtur, siue inopinata mors fuerit, siue alia, quia sufficit rationes esse & verba, nec æquitatem video in contrarium.

Derogari an huic regulæ possit, & à quo.

24. An huic regulæ derogari possit? & à quo? respondeo, derogari posse: nam omnis res per quæcunque causas nascitur, per easdem & dissoluitur. *capit. 1. de regulis iuris.* & ab eo qui illam condidit, & sic à Papa: quia eius est dissoluere, cuius est ligare. *l. si puella. ff. de spons.* & nihil tam naturale, quàm eodem genere quodcunque dissoluere, quo colligatum est. *l. nihil. ff. de regulis iuris.*

25. Intellige ex causa iusta, ouæ mouere possit ad tollendum rationem huius regulæ: nempe si quis valetudine detentus aduersa videat beneficium fortè in manus hæreticorum incidere posse, si per obitum vacet: ob id infirmus illud resignauerit in manibus Papæ, iuste poterit Papa huic regulæ derogare.

26. Quæ licet sit iusta derogatio, tamen eius est iustior: ideo potestas Papæ data est, vt iustior sequatur sententiâ: & hoc probat. *text. in c. vnde 8. q. 1. vbi diuus Petrus*

inducebatur sic ad eligendum successoris Clementem: & sic non est inconueniens legè esse iustam, & derogationem iustioris: nec sequitur, hoc est iustum, ergo contrarium est iniustum: & cum sit hoc peritis notorium, pluribus non probabo.

27. Sed an Papa possit derogare huic regulæ in mensibus graduatorum & nominatorum? hoc multis argumentis probauit in §. presatig. ordinarij, in verbo vacare, de collat. in concord. vbi allegauit Senatusconf. audita parte & vniuersitate à duabus classibus conclusum, & demum probatum.

28. Adeo quod hodie iniuriam facit reuerendis. Senatui, si quis semel ab eo iudicata ac rectè disposita reuoluere, & publice disputare contendat. *l. nemo. C. de summa trinitate.*

29. Nec est abuti, si Papa prouideat ne in hoc casu locus sit regulæ: alioqui Rex & princeps quando derogat legi à se editæ abuteretur: quod quàm sit solidi iudicij dictum, nemo non videt: nec est reservatio, nec species ipsius, quia statim promissa facta à Papa ad resignationem valetudinarij valet: & Papa decernit, quod licet intra viginti dies resignans moriatur, non vacet per obitum, huic regulæ derogando, ac si facta non esset.

30. Nec per hoc dicitur derogare regulæ, de verisimili notitia, quia non vacat per obitum: quia Papa facit vt non sic vacet, nec iniuriam facit ordinario admittendo resignationem, & non vtendo reg. in hoc casu, quia eam tollere potest, & sic illi derogare.

31. Nec priuilegium fuit datum nominatis & graduatis miserationis gratia, sicut viduis & orphanis, ac id genus hominibus, vt in *l. 1. C. quando Imperator inter pupillos, scripsi in art. si. de sent. prouiso. in constitutio, reg.* sed fauore literatorum & literarum.

32. Alioqui non competeret scholasticis diuitibus, vel saltem illis quibus bellè prouisum est à parentibus diuitibus: & tamen omnibus scholasticis hæc priuilegia competunt, vt doct. not. in interpret. athen. habita. *C. ne filius pro patre. vbi etiam scripsi in tract. de scholast. priuileg.*

Derogatio ista non est utilitati publicae contraria.
 33 Nec dicitur derogatio huius regulae iusta, contraria utilitati publicae, sed conueniens, ut praedixi: & sic non obest. I. iubeamus. i. C. de sacrosanct. eccl. & quamvis non videatur in dubio derogatum privilegio vniuersitati concessio. l. decurionibus. 2. Cod. de silentia. libro duodecimo. tamen si hoc exprimitur in derogatione, non est opus coecluris. l. continuis. §. cum ita ff. de verborum obligationibus.

34 Et ista derogatio in vno casu facta non tollit omnino privilegium, nisi in illo casu iustiore: & multa specialia possunt circa idem concurrere, quando de voluntate concedentis apparet.

35 Vnde potest Papa dispensare cum minore ex causa, vt habeat beneficium etiam curatum, licet ibi duo sint specialia, & quod habeat beneficium curatum, & quod non promoueatur durante tempore minoritatis: vt dicam infra de dispensatione: & haec not. Bart. in l. si quis pro emptore. ff. de usufructu.

Reprobatio collatio quibus posset a collatione.
 36 Nec me mouet illud vulgare, quod approbo, non possum reprobare. l. Poinpimus. ff. de neg. gest. l. in arenam. C. de inoffic. testa. sed episcopus probauit collationem, ergo eam reprobare non potest, licet facta sit per resignationem: verum ipse episcopus non reprobat collationem, quam fecit: sed ista regula eam nullam reddit, vt in textu patet. ibi, collatio nulla sit: & postquam collatio est nulla, beneficium est vacans huius regulae autoritate: ergo episcopus illud conferre denuo poterit, quia in eo non deliquit.

Episcopus quando de collatione reueatur.
 37 Nec etiam refragatur. c. inter caetera. de praeb. ibi episcopus tenetur de euictione, quando contulit beneficium, quod non potuit conferre, quia forte alij debitum, vt inter permutantes: de quibus loquitur ille text. sed quando episcopus resignationem ab infirmo factam recipit, & confert. Titio: hoc potest episcopus facere, quia beneficium vacat, & nulli est debitum.

38 Ideo si postea autoritate huius regulae remouetur beneficium a d. Titio, quia infirmus moritur ante viginti dies, non tenetur ordinarius: quia hoc non factum suo,

sed legis peruenit: non magis quam si homicida priuaretur suo beneficio: alioqui quando aliquis priuaretur autoritate legis, episcopus teneretur: quod est absurdum, etiam si episcopus contulit beneficium, quod conferre potuit, quia nulli alij debitum, in ca. inter caetera. erat permutanti debitum, ideo episcopus tenetur.

39 Nec me conturbat, quod haec regula est facta ad commodum & libertatem ordinariorum, & contra commodum Papae: resp. quis diceret, nisi vellet insanire, quod quis contra se tantum legem vellet ferre, quippe de natura legis est, vt generalis sit. l. leges vt generales. C. de legibus. & vt non fiat ad commodum vel incommodum alicuius, alioqui non est lex, sed faex. c. cum omnes de constitu.

40 Itaque debemus dicere hanc regulam generale, vt omnes liget, & maxime quatenus rationes se ad illos extendunt: sicut dicimus de ordinariis.

Lex non fit ad alicuius incommodum.

Resignauerit.

Glossa Tertia.

Secundo requiritur quod is infirmus resignauerit, nam si resignare tantum promiserit, vel constituerit procuratorem ad resignandum, non procedit haec regula: sed vacabit verum beneficium per mortem possessoris: siquidem aliud est promittere resignare, & aliud resignare: argumento. l. aliu. ff. de regulis iuris. Dec. cons. 502. & sequenti. Et qualicumque fuerit haec resignatio, locum habet regula: siue enim facta fuerit reseruatibus fructibus, siue non, seu pure, seu in fauorem, semper dicitur resignare: & cui adaptantur verba, & dispositio legis quarta. §. toties. ff. de damno infecto. alias in facultate partis esset seruando sibi pensionem aut fructus istam regulam tollere: quod non est dicendum: quia nemo potest facere, quin leges in sua dispositione locum habeant. l. nemo. ff. de legatis primo. & sic intelligitur cum effectu. l. i. ff. quod qui. g. iuris. c. relatum. de cle. non residen.

Resignatio quaecumque hic comprehenditur.

Idem si quis resignasset coram ordinario causa permutationis, & postea coram Papa ne simpliciter: si primo facta fuerit resignatio facta coram

ordinario
non poterit
iterum fieri
vi coram
Papa.

ab infirmo coram ordinario, & ab ordinario admiffa, valebit quidem, fi resignans viuat vitra viginti dies: fi vero citius moriatur, non valebit collatio facta ab ordinario, per istam regulam, nec ipfius Papa prouifio, quia non vacabat beneficium: & fic non poterat illud Papa conferre: ficq; iudicatum fuit, vt fcripsi in §. volumus, in glos. vltim. de collat. in Concord. vbi licet alia videre: & fic computabitur tempus à die quo resignauit, non ab eo die quo procuratores confituit ad resignandum, per istum text.

Sive simpliciter sine ex causa permutationis.

GLOSSA QVARTA.

Hæc verba sunt in regula Inno. octauo, quæ licet nunc desint in regul. Iulij 3. nihilominus crederem in quacunq; resignatione procedere, siue simpliciter facta fuerit, siue causa permutationis: de quibus superius dictum fuit: nam indefinitum verbum resignauerit, æquipollet vniuersali. vt circa de elect. lib. 6.

Permutas
cū infirmo
si illius be-
neficium
annuat, an
ad suum
beneficiū
redire pos-
sit.

2 Sed dubium est, an is, qui permutauit cum ægro, qui decesserit intra viginti dies, possit ad suum redire beneficium, si contingat ab eo, quod habuit, euinci: quod videbatur per c. si beneficia, de præb. in 6. quidam tamen contrarium asserunt propter animum fraudandi, quem videtur habuisse: nam cum cerneret istum ægrum non debebat ab eo extorquere suum beneficium in præiudicium expectantium, & ordinariorum: & cum hoc tentauit, non est usus iuris concessione, ideoque priuari debet vtroque. clem. vna. & ibi glos. a. de rerum permut. nec dolus huic debet patrocinari. c. sedes. de rescript.

3 Tum imputandum illi est, quod vltro se periculo exposuerit, si quidem poterat cogitare istum moriturum, quem videbat infirmitate premi, quapropter eidem non est subueniendum. l. si fideiussor. §. i. ff. qui satisfacere cogant. & pro hoc est text. formalis in cap. 2. in fi. de renunc. in 6. ibi, & idem renuncians habita omnino careat, & am-

bita: quod debet intelligi, cum appareat de fraude, quæ videtur apprens eo ipso, quod beneficium ægri recepit. l. Modicus. ff. de extraord. cogn.

Predicta declaranda sunt, quando sanus iam renunciaffet beneficio, secus sitatum ex parte valetudinarij facta fuisset: quia eo casu hic sanus vtunque habebit beneficium, & bona (vt dicunt) fortuna gaudebit: vt supra dixi hac parte.

4 Intellige verum beneficium illius, qui facta permutatione obiit ante 20. dies vacare per obitum illius: & de hoc non est dubium beneficium quoque resignatum per sanum compermutantem vacabit per suam resignationem, eo quod hic annullatur collatio infirmi: vt vult text. quod per obitum censeatur vacare: sed non potest valere permutatio ex vna parte. l. i. ff. de rerum permut. & inferius dicitur, ideo vacabit vtunque: & is qui fraudem fecit, amittet suum beneficium: caueat ergo quis, ne perniciosas huiusmodi permutationes faciat, alibi dicam abundantius: quia res est ardua, & maximè in fra de permuta.

5 Amplia etiam istam regulam habere locum siue permutatio facta fuerit de æqualibus beneficiis, seu de inæqualibus: tum quod text. indistinctè loquatur de permutatione, ergo de omni permutatione: vno. Host. in summa, de rerum permut. & doct. in rub. i. lius tituli, per l. de pretio. ff. de publ. in rem actio. & si voluisset hic Papa tantum intelligere ad beneficia æqualia dixisset, iuxta c. ad audiendum, de decimis.

6 Et eadem ratio procedit ad inæqualia, quia videtur testari de beneficio, & resignando priuat ordinarium sua collatione, & nominatos ac alios spectantes: Nempè si infirmus habeat beneficium in episcopatu Aurelianensi, quod permutat cū alio beneficio sito in episcopatu Parisiensi & postea moritur intra 20. dies: nisi hæc esset regula, Nominati Aurelian. essent priuati illo beneficio: quia beneficia causa permutationis vacantia non debentur eis. §. volumus. de collat. in Concord. Sed per obitum vacare

Permutatio
non est
inæqualis
hic an
latat.

vacare censetur, per istum text. & sic nominatis debetur.

7 Nec refragatur quod hæc regula extracta sit ex visceribus. c. 2. de remun. in 6. & sic debet intelligi secundum illud, quia resp. illum. text. esse factum ad obviandum fraudibus, quæ fiebant expectantibus per has fraudulentas permutaciones: iste verò text. est factus ad obviandum fraudibus, quæ fiebant ordinariis, & expectantibus, ne quis testetur de beneficiis: neve sit in illis successio: vt in capit. de prebend. à quo dicerem potius hanc regulam elicitam, ne non ad obviandum malitiis illorum, qui suadent infirmis, vt beneficia sua resignent: vt dixi in tractat. nominatio. quæst. 17. num. 5.

Inuorabilis est hæc regula.

8 Quod si dicatur fraudis præsumptionem abesse, quando sunt æqualia, responsionem non cessare: vt dixi. At quando sunt plures rationes, vna cessante non cessat dispositio. §. affirmatis. de nups. in insti.

9 Nec obstat quod hæc decisio est odiosa, quam obrem restringenda. l. cum quid. ff. de liberis & posth. Resp. Imò est fauorabilis, quia iuri conformis, & introducta ad fraudes euitandas. Et miror Domin. Gomef. tenere contrarium super hac regula. q. 19. appellans eam odiosam, quam in aliis ferme questionibus iam dixerat esse fauorabilem, vt quæ concernit animæ utilitatem, & bonum publicum: hoc in questione prima, tertia & quinta, & sexta, ac plenius, decima septima, sic vt valde sibi contrarius fuerit in hac regula: nisi solutionis gratia dicamus esse partim fauorabilem, partim odiosam, sed mallem eam vocare fauorabilem, & concilio generali conuenientem: vt probavi supra in gl. 2.

Aliquod beneficium.

Glossa Quinta.

Tertium requisitum, quod aliquis resignauerit beneficium, ibi beneficiū quod largè intelligitur, vt comprehendat etiam dignitates, per gl. in reg. prima, de regulis iuris, in 6. & in cl. auditor, de rescr. & quæcunque alia beneficia ecclesiastica, si

ue regularia, siue secularia: cum text. hic simpliciter loquatur. Atque officia ecclesiastica, & capellas, & capellanias. gloss. in cl. 2. de decim. Felin. in cap. postulat. de rescript. scripsi in tract. nominatio. quæst. 9. etiam si esset hospitale, quod solet dari in titulum, per cl. 2. de preb. scripsi in tract. nominatio. q. 15. & sic in altaribus, & leprosanis, & aliis quibuscunque non exceptis, quæ in titulum conceduntur, doct. in cl. quia coningit. de relig. domib.

Intellige siue vnum resignauerit, siue plura. arg. l. 3. §. 1. ff. de nego. gestis. scripsi in §. prefatio. graduari. in verb. nominationis, de cola. in Concord. quia indefinita æquipollet vniuersali. cap. 1. circa. de elect. lib. 6.

Non tamen haberet locum in officiis profanis resignatis coram Papa vel Rege: quia tunc oportet, quod dies 40. viuat resignans ex statutis Regni Franciæ, & eius communi obseruantia: vnde quando officij Regis admittitur resignatio, solet Rex in literis excipere, dummodo resignans infirmus non sit, & viuat per quadraginta dies: vt habetur in decis. Franc. Marc. 284. in prima parte: habebit tamen hæc regula locum etiam in collationibus à Rege factis de quibusdam beneficiis, quorum collatio ex priuilegio Papæ spectat ad eum, vt fuit iudicatum in hoc senatu, prout scripsi in §. in gl. dispendiosè. de nomin. reg. in Concord.

Resignans officij regium, 40. dies viuere debet post resignationem.

Dimiserit.

Glossa Sexta.

Hoc verbum prius fuit additum per Paul. tertium, & nunc approbatum per Iulium tertium: facio. c. si beneficia, de preb. lib. 6. & plenè scripsi in tract. de pacific. poss. num. 147. cum seq. nam si forte quis in infirmitate constitutus dimiserit seu reliquerit beneficium, fortè quia eum pœnitebat tot deuorasse fructus beneficiorum, & animas pauperum, & demum intra viginti dies moriatur, beneficium dicitur vacare per mortem, non per istam dimissionem: vt locum habeat hæc regula alioqui fraus sic fieri posset huic regulæ dicendo, ego dimitto

Dimittens beneficium resignare illud videtur.

dimitto beneficium, cum in agone sim constitutus: & qui dimittit, tacite resignare videtur ut superius scripsi, & plenius in tract. de pacific. possess. in 22. amplia. num. 147. & seq.

Aut illius commendæ cesserit.

GLOSSA SEPTIMA.

Commendararius moriens intra 20. dies conuenitur in hac regula.

Quamuis olim doctores Ultramon-
tani dicerent esse dubium, an ista re-
gula procederet in eo, qui cedit com-
mendæ, & multa producerent, quæ refert
hic Gomes. q. 13. & Cassad. l. c. 32. hodie non e-
rit amplius dubitationi locus: quando qui-
dem hic tex. expressè decidit, quod si quis
cesserit commendæ, & moriatur intra vi-
ginti dies, beneficium vacabit per mortem,
non per cessionem commendæ: pro titulo
enim habetur hæc commendæ: ut scripsi su-
pra tract. de commendæ, siue sit commendæ
perpetua, siue temporalis: unde si parro-
chialis ecclesia fuerit commendata per
sex menses alicui, & interim iste pressus
infirmate cedat commendæ, nisi vixerit
tempore præfato post cessionem, dice-
rem hunc text. locum habere: quia verba
conueniunt huic tex. dicenti, Commendæ
cesserit: hic cedit commendæ ergo, &c.
nec loquitur iste tex. de perpetua, magis
quàm de temporalis: sed simpliciter ait, di-
miserit: dimittit autem is, qui cedit com-
mendæ etiam temporalis. c. nemo. de elect. in
6. ergo text. iste locum habebit: licet Go-
mes. contra. vide quæ dixi in tract. de pacific.
possess. amplia. 5. nu. 35. cum seq.

*Seu ipsius beneficii vnionis dissolutio-
ni consenserit, etiam vigore supplica-
tionis, dum esset sanus
signata.*

GLOSSA OCTAVA.

Intellige quando resignans ius habebat
in illo beneficio, alioqui contra: unde si
beneficium vnitum quis resignauerit,
quod possidebat, sed erat vnitum in eius
vita, ut potest fieri etiam eo non consenti-
ente, clem. vlt. de reb. eccl. non alienand. licet

moriatur ante viginti dies, non censetur
vacare per obitum, per istam regulam,
nec alio modo, sed vnio sortitur effectum.

At si beneficium erat vnitum, & ego
possessor illius, consenserim vnionis dis-
solutioni, resignauerimque illud benefici-
um vnitum: si demum intra 20. dies mo-
riatur, vacabit per mortem beneficium, non
per resignationem per hæc verba addita,
Iulium Papam tertium, etiam si conien-
serit dissolutioni vnionis per supplica-
tionem signatam dum esset sanus.

Idem dicerem, si quis infirmus resigna-
ret beneficium alterius, nam quamuis ip-
se moriatur ante 20. dies, tamen illud be-
neficium non suum nequaquam vacabit
per eius mortem: nam beneficium quod
quis habet, sine suo facto perdere non po-
test. l. id quod nostrum. ff. de reg. iur. quia non
potuit resignare, quod non habebat. l. si-
nuerse. Cod. de leg. 5. seruus, Instit. de capis di-
min. requiritur ergo quod is, qui resignat,
ius potentius habeat.

Et sic dixi, quod si ex tribus colligantibus vnus in infirmitate constitutus resignauerit, & moriatur vthic, beneficium quo ad alios colligantes non vacabit per obitum: nec erit eis opus noua impetratione: secus si iste mortuus ius potentius haberet: quia tunc etiam haberet locum hæc regula, quia iste resignat beneficium, & moritur intra viginti dies, &c.

Extende quoque præfatam regulam in
eo, qui bullis nondum leuatis resignaret
ius præfatum: quia tex. iste non requirit
possessionem: nam qui ius ad beneficium
habet, ipsum beneficium habere cense-
tur. l. qui habet actionem. ff. de regulis iuris. &
quia rationes huius textus habent locum
in isto, ergo & decisio: quamuis minus sit
habere ius, quàm beneficium. l. minus. ff. de
regulis iuris, maxime in Francia, vbi sunt
infiniti processus & longiores. c. fundamen-
ta, de elect. in 6.

Et postea intra 20. dies.

GLOSSA NONA.

Quarto requiritur, quod resignans
moriatur intra viginti dies, quod si
postea,

postea, non habet locum ista regula: unde si decesserit vigesimoprimo die, tunc valebit resignatio: nec censetur vacare beneficium per mortem illius resignantis. Accipitur autem hic dies pro die naturali vigintiquatuor horarum, prout more Romano sumitur, & communiter, *vt l. more. ff. de feris. scripsi in l. secunda. ff. de verbor. significatione.*

Per mortem Habebit quoque locum hæc regula, etiam si admissa resignatione moreretur ordinarius intra viginti dies, vel Papa: quia licet per mortem Papæ extinguantur regulae, tamen hæc lex regni facta est eo ipso quod in Parlamento fuit recepta & registrata: quæ in tantum fixa manet, vt nihil officiat mors Papæ: Tempus autem registrationis huiusmodi fuit anno 1493. die 20. Nouembris: & ab eo tempore seruata.

A die per ipsum resignantem præstandi consensus computandos.

GLOSSA DECIMA.

Viginti dies a die præstandi consensus computantur.
Quinto computantur isti viginti dies a die consensus præstandi: hoc addit Iulius 2. & hoc confirmavit postea Paulus tertius: nam si quisquam resignauerit calendis Ianuarii, vigesimaprima die, censetur vixisse viginti dies: & si vixerit post resignationem per viginti dies, a die tamen consensus per decem octo dies tantum, nequaquam censetur vixisse viginti dies, ita quod beneficium vacabit per mortem.

2 Et intellige siue consensus fuerit præstitus per procuratorem, siue per resignantem: nec sufficeret consensus præstitus per constitutionem procuratoris: sed requiritur quod consensus præstetur, vbi fit resignatio.

Secundum 3 Sed si quis bis resignauerit, sufficit quod viuat 20. dies a die consensus præstiti primæ resignationi quia illa valet, altera non, cum per resignationem primam nullum ius habeat postea resignans, quamobrem iterum resignare non poterat. *c. in præsentia, cum aliis multis, de renuncia. c. inter, de*

preb. nec secunda resignatio inutilis impedit primam vtilem, iuxta no. in l. certi conditio. §. quoniam. ff. si cert. pet. ca. ex tenore, de rescriptis.

4 Unde si in prima resignatione derogatum non fuerit huic regulæ, sed in secunda sic: non impedit illa derogatio huius regulæ, quominus beneficium vacet per mortem, videlicet si resignans moriatur intraviginti dies a die primæ resignationis: quippe secunda resignatione & prouisione nulla existente, derogatio quoque tanquam accessoria non valebit. *l. cum principalis. ff. de regulis iuris. & alia dixi in regula sequenti, de publicandis resigna.*

5 Imò si quis vt procurator primò resignauerit ante procuratorium, & domini te procuratorium re-
 consensus, licet ex post facto procuratorium fuerit missum, & receptum: non tamen valebit collatio ante præstatum domini consensus, aut eius procuratoriū, nisi de nouo conferatur: quia pars non potest ratificando conferre, quamobrem rursus desideratur nouus consensus cum collatione consensus: in partis siquidem potestate non est ratificare collationem nullā, sed requiritur & consensus & prouisio conferentis, & resignantis: *vide quæ dico infra in regul. de publicandis resigna.*

6 Ideo si contingat ante procuratorium receptum, procuratorem in viam procuratori mittendi resignare: dic quod si tale procuratorium præcesserit illam collationem, valebit quidem prouisio. Si verò procuratorium factum fuerit post collationem, non valebit prima prouisio: & ita seruant pragmatici Romani: quod est notandum, & sic requiritur primò resignatio, postea consensus præstatio: nec consensus præstatur ante resignationem: *vt in l. i. no. ff. de rerum permut. doct. in c. super hoc, de renunc.*

7 Et sufficit quod sit infirmus, vel tempore quo resignat: vel si id temporis erat sanus, & tempore consensus præstiti erat infirmus, habebit locum hæc regula: cum duo tempora considerentur hic, videlicet vel consensus resignationis, & præstandi consensus: ac si oportet quod his duobus temporibus sanus sit, sicut de testamento & hærede dici-

tur in §. in extraneis iusti. de hered. & quali-
tat. Bal. in c. constitutus, de rescript. [quia ma-
ximè attenditur tempus consensus: quo o-
mnia perficiuntur sicut conclusione. l. si
voluntate. C. de rescind. vend.]

8 Nā qualitas iuncta verbo debet intelli-
gi secundum tempus verbi, l. in delictis. §.
i. ff. de noxal. ista qualitas est iuncta verbo,
ergo debet intelligi vel tempore resigna-
tionis, aut tempore consensus, ut hic patet.
Et sic nisi vixerit viginti dies à die præfati
consensus, vacabit per mortem benefici-
um resignantis.

*Dies consen-
sus non co-
putatur,
nec de mo-
mento ad
momentum.*

9 Vnde inferitur quod dies consensus
non computatur in termino viginti die-
rum: & hoc probatur per dictionem A,
quæ separationem & exclusionem deno-
tat, per glo. in l. dario. ff. de actio. empri. & cap.
statutum, de præb. in 6. vnde si quis resigna-
ret calendis Iulii, & vixerit vsque ad vige-
simum diem, adhuc habebit locum hæc re-
gula, ut censetur per obitum vacare: ve-
rum si lapsus fuerit dies, valebit resignatio:
quippe non computabitur hoc tempus de
momento ad momentum, sed tota dies
computatur: ut si quis resignauerit hora 7.
calendarum Iulii tamen die 20. sequenti,
illa hora 7. non erunt lapsi dies viginti, sed
requiritur tota dies euoluta. l. 3. ff. de minor.
l. quæ de arate. ff. de testam.

10 Verum de stylo curiarum Franciæ il-
li viginti dies computantur à die resigna-
tionis admittæ, & hoc in fauorem tam or-
dinariorum quàm graduatorum, & nomi-
natorum: & sic fuit sæpius in Parliamentis
Galliæ iudicatum, teste Boer. q. 2. 8. q. 2. 11. r.
Sed hoc ante declarationem ista Pauli, quæ
etiam est repetita per Iulium 3. & sic ex-
tincta non videtur cum suo auctore: nec
potest hoc argui, quod non habeat lo-
cum in ordinario, etiam si non repetere-
tur, intelligeretur de provisionibus, quæ à
Papa fiunt, tamen non excluderet text. ali-
as collationes ordinariorum, per alia ver-
ba, ut dicam.

De ipsa infirmitate decesserit.

GLOSSA VNDECIMA.

Exto requiritur, quòd resignans de i-
psa infirmitate decesserit, aliàs si fato
quodam moreretur, non haberet locum
hæc regula ibi. de ipsa infirmitate decesserit. Et
hoc dicit glo. hic, & Franciscus. Marc. q. 85. in
decis. Delphi. in 1. parte, & dicitur tamen mori
ex infirmitate, etiam si febris ratione illi-
us superuenerit: vel aliud acciderit ab i-
psa infirmitate, secus si extrà prouenerit.
cap. 2. de clerico percussore. capit. continebatur,
de homicidio. l. alumna. §. fin. ff. de adimon-
dis legatus. facti caput. de his, de sepulturis. Vn-
de si quis in infirmitate constitutus resi-
gnauerit: & postea, quispiam cum gladio
peremerit, vel domus in eum ceciderit
non habebit locum ista regula, quia non
decessit ex ipsa infirmitate, & poterat for-
tè euadere. per text. in l. item Mela. §. Celsus
scribit. ff. ad leg. Aquil. & Soci. in repet. caput
ad audienciam, in 7. qu. princip. in 35. qu. de bo-
mici. Et liberatio facta per infirmam Ab-
batissam non valet, si de infirmitate deces-
serit, teste Manba. de Afflictis. in decis. Nea-
pol. qu. 108. r. r. r. Ergo relinquatur arbi-
trio Medicorum, quando censetur obi-
isse mortem ex ipsa infirmitate. Bart. in l.
si in rixa. ff. ad legem Cornel. de Sicar. ple-
nè scripsi in repet. l. Diuus. ff. de Senatuscon. Sil-
lan. Et quando nunquam bene reconua-
luit, præsumitur ex infirmitate præceden-
ti decessisse quo ad hanc regulam, secus
quo ad puniendum delinquentem pena
legis Cornel. de Sicar. l. vna. C. de emenda-
seruo. Feli. in c. presbyterum, de homicid. & Hip-
polyti. conf. 7. summi celi mors autem, ut cui-
cunque patet, est separatio corporis &
animæ. l. si mater. C. de msti. & substi. & quo-
plex sit mors, vide per Lucam de Penna in
l. col. 8. C. de desertor. libr. 11. & Cardinal. in
clem. 1. ut huc pendet. Et an habeat locum in
morte civili, quod non probat glo. & doct.
in cap. susceptum. de rescript. lib. 6. nam ver-
bam, decesserit, verificatur regulariter in
morte naturali. l. si decesserit. ff. qui satisd. co-
gout. scripsi. ff. de verb. signifi. l. cedere diem. Et
quomodo probetur mors, scribit Bart. in
tract. suo quomodo, & qualiter probetur mori:
& Alex. conf. 25. in 5. volu. abundè scripsi in
artic. vlt. tract. de regestis. in secundo rono consi.
regiar.

*Mori qui-
do quis de-
catur ex
la infirmi-
tate.*

*Mori qui-
do quis de-
catur ex
la infirmi-
tate.*

regiar. ob id non repetam : & sic sufficit duo probare, primo, resignantem infirmum tempore resignationis, & demum mortuum intra viginti dies: quia præsumetur mortuus ex ipsa infirmitate, non si fuerit contrarium probatum.

Ac ipsum beneficium quavis auctoritate conferatur.

GLOSSA DVODECIMA.

Admissa
debet esse
resignatio.

Septimo requiritur, quod ista resignatio sit admissa, vel per Papam, vel legatum, ordinarium, vel alium, ibi ac ipsi beneficium quavis auctoritate conferatur per resignationem: & in registris curiæ Parisiensis habetur, quod si quis in infirmitate constitutus resignauerit aliquod beneficium ubicunque, etiam si in curia Romana, &c.

2 Et sic conuenit huic declarationi per Papam Paulum editæ: quippe nisi resignatio sit admissa, nihil actum est: ideoque cessaret dubium, an vacaret per mortem: nepe cum hic non abdicauerit à se beneficium per resignationem, sed illud tempore mortis habeat, proculdubio vacabit per mortem, quæ omnia soluit. §. demceps. in authent. de nupt. & sic requiritur collatio: alioqui dubium non haberet iste text. ut dixi, & hoc verbum conferatur, esset superfluum, & frustra positum contra text. & gl. in l. i. ff. quod mer. caus.

In ordinario
an hæc
regula locum
habeat.

3 Adde per hæc verba, quavis auctoritate conferatur, regulam hanc habere locum etiam in ordinario capitulo & alio quocunque, ut plene scripsi in tract. nomination. quæst. 17. nam si quis infirmus resignauerit coram eo beneficium, vel simpliciter, aut causa permutationis: & postea resignans moriatur ante 20 dies, illud beneficium ordinarius poterit iterum conferre, quia de nouo vacat per hanc regulam: & quotiescunque vacat, ordinarius potest illud conferre, seu vacet per resignationem, siue

per non promotionem, vel per obitum, aut alias.

4 Et sic censetur habere vim duarum personarum, l. si consul. ff. de adoptio, & sicut alter conferre potuisset illud beneficium, ita & hic: nam quando competunt vni duo iura, sublato vno, nihilominus alterum remanet illæsum. l. si domus, vbi Barto. ff. de seruit. urbanor. prædior. l. quoties duplici, de regul. iur. nec hoc fit per extensionem: sed quia hic expressè hoc statuitur, ibi, quavis auctoritate conferatur.

5 Nec refragatur variationem esse prohibitam maxime collatoribus. clem. vna. de renuncia. Resp. verum esse contra ius, & in malum, sed iure permittente licet: imò magnæ prudentiæ est, si reuocaueris id, quod male egeris, cap. magne. 22. q. 4. ut plene scripsi in interpretat. l. quod iussit, in præfa. ff. de re iudica.

6 Nec prima collatio potest impedire secundam, quia prima nulla redditur huius regulæ auctoritate: & sic quod est nullum, non potest impedire secundam collationem. doct. in c. extenore, de rescript. quia prima collatio est nulla.

7 Igitur hoc casu poterit idem beneficium duobus conferri, quia bis vacauit, per resignationem videlicet, & per mortem: nec est diuidere beneficium conferendo duobus, quando diuerso tempore vacauit. c. tu e, de præben. scripsi in gl. Concordat in verb. vni. §. i. de colla. veruntamen æquum esset, ut si is cui primum contulit ordinarius sit bonus & doctus, eidem relinqueret, si non sit aliis beneficiis oneratus, & iterum illi eidem per mortem conferret, & sic non variaret.

8 Imò sic collator non conferret istud beneficium, sic nunc per mortem vacans, puniretur: ut dicitur in ca. de multa, de præben. ergo potest & debet illud beneficium conferre: vel ut plene scripsi in tracta. nomination. q. 17. nume. 5. ibi vide. si non graueris, vbi respond. ad consilium Decii, nec est verisimile quod Papa voluerit in vno loco per hanc regulam providere videlicet Romæ, & adscribere sibi legem, & non aliis.

9 Imò puto quod omnè fraudè per hanc

Ddd 2

regulam voluit excludere, quæ fieret resignando, præcipue in fauorem: nam sic quodammodo videtur fieri testamentum de beneficio, quod est perniciosum, & ita fuit in Rota conclusum: ut refert Cassador. in decisione 31. sepius, in decisione super reg. cancell. Et d. Gomef. in hac regula sepius, ita fuisse iudicatum refert. q. 26. ego quoq; scripti sic in Francia fuisse iudicatum, in d. q. 17. tractat. nominatio.

Areftum vt 10 Tamen anno 1550. in vigilia Assumptionis fuit prolatum Areftum contrarium, super parrochia de la boysiere, Andegauen. in quo sancitum fuit hanc regulam non habere locum in ordinario: quandoquidem ordinarius cum resignatur coram eo, potest non recipere, quia simpliciter coram eo resignatur: quod si receperit, sibi imputer: secus in Papa, qui solet ei conferre, in cuius fauorem resignatur: quæ liberalitas, ne sibi nimium damnosa sit, & ad vitandas successiones, restringitur per hanc regulam, vt non possit collatione sua priuari, nisi vixerit per viginti dies: ideo si ordinarius per resignationem contulerit, imple non poterit postea conferre, ex eo quod non vixerit per viginti dies: hoc statuit Senatus variationis gratia, & aliis multis rationibus inuicem allegatis.

11 Ego verò putarem Arefta non esse in eadem specie, & in indiuiduo: si tamen contraria essent, arbitraret supplicatione à collatoribus Regi porrigendam, & exquirendam eius voluntatem, an primum velit seruari, an vltimum: per vltimum enim approbatur collatio nulla facta per istam regulam.

12 Quod an fieri possit, vix mihi persuadeo, daturque vitiosa possessio, & ingressus ad beneficia, contra ca. vnic. de eo qui mittitur in possess. lib. 6. aufertur etiam libera conferendi potestas, tollitur denique libertas ecclesiastica, ac Papæ & Legatorum facultas providendi tollitur per indirectum: nam si approbetur collatio prima per resignationem, ergo non poterit iterum conferri etiam à Papa: vnde ad vitandum hæc & alia absurda, quæ possent euenire, primo inharerem Senatusconsulto, vide-

licet hanc regulam habere locum in ordinario.

13 Sed fateamur quodcumque velis Areftum, non tamen Papæ vel eius legato necabit [vel alteri qui non contulit] vnde cum collatio per resignationem ab ordinario facta sit nulla per hanc regulam, licebit Papæ, vel legato providere per obitum non obstante collatione ordinarii: cum hoc areftum non videatur eos ligare. [Idè si capitulum contulerit per resignationem, vt episcopus non prohibeatur conferre per mortem.]

14 Nec obest, quod Areftum approbat collationem ab ordinario factam: verum est quo ad eundem ratione vacationis: vt is ordinarius qui iam contulit per resignationem, non possit alii amplius conferre, sed non quo ad alium: ideo etiam iure deuoluto poterit immediatus superior illud beneficium conferre: nam ad suos terminos est restringendum.

15 Imò possit idem episcopus per mortem iterum conferre, quia non potest ab eo auferri collatio: Sed proutius per mortem conueniet super petitorio prouisum per renunciationem, qui si possessio velit agere, consentiat cum possessorem, & non in possessione molestandum: verum quia nulla est sua collatio per hanc regulam dicat, peto eam nullam declarari: & ea sic declarata, adiudicari mihi beneficium, quod iudex ecclesiasticus decerneret, videns primam collationem nullam huius regulæ autoritate. Et quod nullum est, non potest tractu temporis conalescere. *l. quod in initio. ff. de reg. iuris: & reg. non firmatur, illo. in. 6. quod notatu, qui per obitum es prouisus, vt obtineas beneficium, vel impetres à Papa, cui non potuit senatusconsultum nocere [& nec quidem iure alius collatoribus.]*

16 Et si vno die fuerit à Papa collatio facta, per resignationem cum derogatione per resignationem huius regulæ, & eodem die per obitum ab ordinario, Papæ collatio præsumitur facta prius, tam ratione prærogatiuæ, c. si à se. de iur. iur. de, de præb. in 6. quam etiã resignationis: vt tra. vltim. fuit. decisum. in hoc Senatu, anno 1524. die. 24. Argum.

De.

Decembris, & valebit per ea quæ no. Fel. in c. in nostra, corrolario 18. & in cap. capituli, de rescrip. & abundè scripsi in tract. de pacific. possessor. circa finem, etiam si is cui collatum est ab ordinario, prius acceperit possessionem: vt ibidem scripsi.

Infirmus priuatus in tra. 20. dies non contineatur hic.

17 Præterea non habet hæc regula locum, si collatum fuerit beneficium per priuationem: licet is qui priuatus est, esset id temporis in infirmitate constitutus, & moriatur intra viginti dies. nã hæc verba non conueniunt: & sic nec dispositio. cap. in demeritibus, §. supradicta, de elect. in 6.

18 Et iste text. dicit, per resignationem conferatur: quippe vacatio per resignationem differt ab ea quæ fit per priuationem. c. susceptum, de rescrip. in 6. c. cum in illis. §. primo: & seq. de preb. ibidem: si tamen ipse ante priuationem resignauerit sanus: & postea ex sententia condemnationis moriatur, nõ habebit locum hæc regula, quia nec verba ad hoc tendunt: & si infirmus accusatus resignaret coram Papa, subreptitia esset resignatio, & prouiso: & sic vacaret verè per obitum: idem si vacet per contractum matrimonium, & postea is intra viginti dies moriatur ex labore Herculeo vxoris nouæ, nec tunc orinebit iste text. quia verba non conueniunt, vt dixi.

Resignare an quis possit sine lite pendente.

19 Sed an possit quis pèdente lite super priuatione beneficii resignare? Resp. posse, per gl. in verb. finita, in l. secundo, vt lite pendente in 6. non tamen ex causa permutationis, ne decipiat permutantè secum: vt docet Staphil. in tract. de literis, gratis, sub. de variis modis vacatio. vers. & per supradicta, & Boer. in decis. Burdegal. q. 219. tractatus. nu. 6. & quest. seq. Dominici. cons. 105. ad supplicationem, quest. 2. nisi fuerit adiecta clausula. In impetratione, & cum decreto, quod resignatio illius cedat in fauorè impetrantis: quod solet concedi post primam priuationis sententiam, antea verò non.

20 Sed vix recipetur hoc in Francia, quia sapit reservationem: Et sic hoc casu confertur beneficium alteri, quã permutanti, quando scilicet fuit impetratum per istius priuationem. Si tamen hic priuandus in infirmitate existens resignaret, &

moreretur ante priuationem intra viginti dies, esset locus regulæ: & idè etiam in eo, qui intra mensè debet priuari parrochiali ecclesia per non promotionè: si antea infirmus resignet, & moriatur, puto hunc text. locum habere: quia & mens & verba ad hoc tendunt: secus si pridie quàm priuaretur, resignaret, & postea à iure esset priuatus: cap. licet, & c. commissaria de election. in sexto.

[Etiam hoc anno 1552. in die 23. Decembris, in publica pronuncia. do. primus præses adiudicauit possessoriu cuiusdam magi Petro, qui obtinuerat collationè per mortem ab episcopo Trecenti, quamuis idem episcopus contulisset præposito Trecenti per resignationem causa permutationis factam, sed quia non vixerat 20. dies, vacauit per mortem, vt hic constat.]

Collatio huiusmodi nulla sit.

GLOSSA DECIMATERTIA.

EST sic collatio facta per resignationem est nulla, & quod nullum est, nullum producet effectum: vnde vidi dubitari, an hæc collatio facta ei, qui habet duo beneficia, faciat ea vacare, per text. in clem. si plures, de preb. Respon. non: quia postquam est nulla, nullum sortietur effectum, vulgata regul. Non prestat impedimentum. & c. si tamen in vim ipsius collationis adipsiceretur possessionem illius tertii pacificam, vacarent alia duo: vt ibi per cap. cum qui. de preb. lib. 6. quamuis ipso iure collatio nulla sit, vt nec coloratū præstet titulum: ne melioris sit conditionis stultus, quàm sapiens, ideoque in eius detrimentum valebit, at in eius commodum minime: veluti si per triennium hic possederit non iuuabitur beneficio, de pacificis possessoribus: vt abundè scripsi in tract. de pacific. possessor. in Concord. & postquam collatio est nulla, per istum text. non potest haberi rata: sed oportet quod de nouo per mortem conferatur alioqui is qui possidet ex collatione prima nulla, non est tutus etiam in foro conscientie, quia sine titulo est.

Collatio nulla an faciat vacare aliud beneficium.

*Ipsamque beneficium nihilominus
per obitum censeatur
vacare.*

GLOSSA DECIMAQUARTA.

Addit etiam iste tex. quod nō solum collatio per resignationē facta nulla est: sed etiam beneficium sic collatum censebitur vacare per obitū, & ita poterit cōferri tanquam per mortem vacans, etiam ab eodem collatore, qui contulerat per resignationem, quia diuerso iure vacat. nec distinguit iste text. an ab vno & eodem, vel à pluribus. Ex quo patet, quod actus factus per infirmam in præiudicium tertii non valet: vnde emancipatio facta à patre de filia. vt testetur, non valet in præiudicium illorum, ad quos hæreditas deuoluebatur. *Anchar. consi. 430. fuisse,* quia in fraudem censeatur fieri. Plura adducit *Bened. in repet. cap. Raynuitus. in verb. in extraneis. numer. 23. & sequen. de testa. & plenè Barb. in c. in presentia. num. 38. de probat.* sic fieri videtur in fraudem & præiudicium illius, ad quem beneficium, vel res debet venire post mortem: cui fraudi resistitur hic.

2. Etiam quia pressus infirmitate graui facile resignat, quod secum deferre non potest. Et hoc videbatur ab eo donari nō mera liberalitate, sed quia non poterat illud diutius tenere: vult vt alius post mortem habeat, vt sic causa mortis donare videatur, & quodammodo testari de beneficio. *h. i. & seq. ff. de donation. causa mortis:* nam si hic non resignasset, vacasset beneficium per mortem, ita etiā vacabit: quia resignatio pro non facta habetur, per *hanc reg. docet Ioann. de Selua in tractat. de benef. in tertia parte. q. 46.*

Resignans 3. Tenetur etiā hic resignans, si resignet in fauorem certæ personæ, quæ sit inhabilis: & ei beneficium conferatur ad interesse illi ecclesiæ, & in conscientia: vt abundè docui in interpreta. ca. postulasti, in gloss. de cleric. excommunicat. ministran. veluti dum tentat ecclesiæ præficere nepotulum for-

tè sum inhabilem, vel alium minus idoneum: & superius scripti pœnas collatorum indignis conferentium.

4. Secundò ex ista regula concludit Ludouic. Roma. *conf. 342. quò ad primum. col. 1.* quod licet nulla sit collatio, per istum tamen resignatio valebit, quia non annullatur hic: & sic beneficium resignatum in curia, si non sit derogatum huic regula, non poterit ab altero conferri, scilicet ratione reservationis, quæ tamen in hoc regno non habet locum: vt *suprà dixi.*

5. Quod si resignatum esset coram ordinario, tūc nulla esset reservatio: ideo poterit ordinarius postea conferre per mortem: vt etiam concludit *Gomes. q. 33.* ideo cōcludendum est, quod si beneficium in curia sit resignatum, aut extra eam debbitur nominatis, si moriatur in mensibus nominatorum, videlicet infra præfatos 20. dies: si vero contingat id in mensibus graduatorum simplicium, itidem eis graduatis debbitur: vt *scripti in §. præfati que graduati, de colla. in Concor. sicut etiam debbitur mandataris, aut aliis expectantibus: quicquid in contrariū dicatur: sed in hoc regno ita seruamus, licet verè vacet per resignationem, tamē censeatur vacare per obitum: quæ ficta vacatio tantum operatur, sicut vera: vt *inferius dicitur.**

6. Tertio notabimus hic collationem generaliter accipi etiam pro institutione, & necesse est qualibet alia prouisione, per *text. in ca. vno. acceptat. ve ecclesiast. benef. sine diminutio, conferant scripti in §. statumimus. 2. in gloss. conferantur, de colla. in Concor. & in §. i. de mand. Apof. in verb. collationem. in Concord. vbi scripti præsentationem largè dicit collationem, post *Barb. in c. abbatem. de rescript. col. pen. sed hic expressit verbum collationis, quia solita est sæpius fieri, quam præsentatio: & plura alia adducere, & probare, nisi Do. Probus hoc plenè deduxisset in additione. ad Ioann. Monach. in cap. cum in illis. de testam.**

7. Et sic teneo contra Decium contrarium consulentem in *conf. 224.* nam si quis aduersa valetudine detentus resignet adhibito patroni consensu & institutione facta

Actus factus in præiudicium tertii non valet.

Resignans in fauorem inhabilis, tenetur ad interesse.

facta moriatur intra viginti dies, quod tunc vacet beneficium per mortem: verba regulæ sunt ad hoc expressa: tunc si infirmus, & resignat beneficium intra 20. dies igitur locum habebit hæc regula: tunc quia procedit eadem ratio in resignante quæ in alio: ob id eadem dispositio locum habebit. *l. illud. ff. ad legem Aquilianam. quicquid dicat, & dittinguat hic Gomef. que. ff. 17.*

8. Vbdicit videri fraudem cessare, quando patronus consentit, sed non cessat resignans testari de suo beneficio: quamobrem licet vna ratio cessat, non tamen alia. *arg. ff. de iur. nupt. in insti. adde que scripsi in tract. nominatio. q. 17. Et in gloss. dispensio. de nominat. Regia. in Concord. igitur patronus per mortem iterum presentabit, & ordinarius instituet, sicut quando pluries vacat.*

9. Quarto patet, quod hic vacat per obitum fictione istius regulæ, non verè: quia verbum censeatur positum in hac regula denotat fictionem per *rex. inc. 1. Et is qui de procur. in 6. Et c. 1. de arbit. vide que scripsi in regula. de publican. resignatio. in verb. non per re. gnationem. inferius.*

10. Vnde si beneficium vacans per obitum tantum debeat alicui, non debeat sic vacans per hanc regulam: vt in regul. de impetrantibus per obitum de familia Cardinalium: etiam si clausula quouis modo esset inscripta, quæ veram vacationem, & non fictam videtur comprehendere *arg. l. 3. ff. hæc autem verba. ff. de negot. gestis, Et l. 1. ad legem Falcid. uoluit Gomef. q. 35. Et hæc questio.*

11. Sed vt superius scripsi contrarium est verius: quia tantum operatur fictio in casu ficto, quantum veritas in casu vero. *l. filio. ff. de liberis Et posthumis. Barr. in l. si is qui, pro emptore. ff. de usucapionibus.* Sed si verè vacaret per obitum, comprehenderetur in collatione per obitum: ergo & hoc casu, maxime etiam propter mentem Papæ præsumptam ex verbis generalibus in bulla, & signatura positis. Siue per obitum vel alias quouis modo vacet, non debet intelligi, siue variè siue fictè.

12. Nempe si Papa fuisset interrogatus, an vellet conferre: etiam si vacaret per hanc regulam sanè contulisset, quia plenam gratiam vult impartiri: debemusque respondere, quod verisimile erat ipsum respondurum. *l. Titius ff. de lib. Et posthumis. & beneficium principis plenissime venit interpretandum, maxime contra concedentem. l. beneficium. ff. de consuet. princip. Et hoc intellige procedere cum vacabat per obitum tempore resignationis.*

13. Sed dubitat Gomef. Quid si infirmus resignet beneficium in curia, quod alicui per resignationem confertur, aut alias quouis modo vacat postea resignans moritur intra viginti dies: an hic resignatarius possit retinere beneficium hoc tanquam per mortem vacans, cum sic fuerit eidem collatum? Respondeo non, quia tempore resignationis non vacabat per obitum: ergo Papa non hoc casu videtur contulisse, nec præsumitur velle conferre beneficium vacaturum, sed tantum vacans. *cap. 1. de concess. pr. ab.*

14. Et quod ad illa verba per obitum, dicas ex stylo posita nil hoc casu operari, quæ tractauit Gomef. *quest. 34.* verum hoc tam subobscurè, vt vix extricare se valeat.

15. Ad hæc quando quis obtinet beneficium per resignationem, non patitur nec incurrit eorum pœnas, qui viuents beneficium impetrant, quas superius enumeravi: & quia de his sæpius dubitari vidi, ob id abundè scripsi regulam cum ampliacionibus & limitationibus in materia subrogata. *in decla. reg. de subrog. colligant. in 2. parte.*

16. Notandum est præterea, quod licet Resignans per resignationem quis sit priuatus & possessione & proprietate, id est tit. cap. priuatus inter iuncta gloss. de præben. cap. vno de rerum interuentu. in 6. hoc intelligitur de possessione iuris, quam perdit resignans, teste Innocentio. *in cap. quod in dubis, de renunc. quippe si priusquam deserit ipso facto incumbere possessioni, spoliaretur, haud dubie veniret restituendus, teste Innocentio. in cap. super hoc de renunciatione. Nota decisio. 158. licet reus.*

Collatione beneficium per resignationem non potest retineri, si vacet per mortem.

reus. in no. & hoc dicitur in regula de publicandis resignationibus, quam inferius elucidabo post tractatum permutationum.

Etiam per obitum vacare cępsetur, licet resignatarius beneficii resignati possessionem acceperit intra viginti dies, & publicauerit illam resignationem: vt docet per regul. de publicand. resig. de qua inferius scribam: quia hæc regula non habet rationem ad possessionem, sed tantum an is viuat viginti dies post resignationem.

Et quamuis prouiso etiā Papę sit nulla per hanc regulā, si ramen Papa in bulla conferendo illud beneficium dispensauerit cum resignatario, vt istud secundū beneficium possit retinere cū primo, & loco dimissi, vel dimissorum aliud, vel alia, &c. si resignans moriatur ante viginti dies, & sic secundum beneficium resignatū nunc vacat per obitum: tamen proderit eidem ista dispensatio, vt alia duo in vim istius bullę retinere possit, quia rescriptū si duo diuidua contineat, vno extincto aliud supererit. c. sicut tempore. de rescriptis. in 6. vt superius scripsi in prima parte.

Nec obest si dicatur extincto principali extinguitur & accessorium. l. cum principalis. ff. de regulis iuris. respon. dispensationem non esse accessoriam prouisioni, sed æquę principalem, ideo non vitiat sublatā collatione per resignationem, vt superius scripsi in materia dispensat. in 2. parte.

De permutatione.

Collatio alteri quam permutanti facta nullā est.

Permutatio quid sit.

A Mittitur quoq; beneficium causa permutationis resignatum, quod licet de iure decretalium posset alteri conferri, quā permutanti. cap. inter. de præbend. tamen hodie collatio facta alteri, quā compermutanti nullius est momenti. cap. vno. de rerum permuta. lib. 6. & in clem. vna. eodem. Bertran. cons. 323. quicquid. in 1. vol. ex prima editione.

2 Imprimis hoc loco dicendum erit, quid sit permutatio, quæ sic breui describi potest. Permutatio est certæ rei ad alteram facta mutua præstatio. l. 1. ff. de re-

rum permuta. Hostiens. in summa sic definit, permutatio est vnus rei pro altera vicaria præstatio, quæ in idem reuincuntur.

3 Vbi rei appellatione beneficium etiam comprehenditur: vt constat per rationem titul. de rerum permuta. in Decreta. §. in 6. & in clem. siquidem. in text. de beneficiis tractatur: sic scripsi in bonorum appellatione, in cap. 1. de præben. & in l. bonorum. i. ff. de verbor. signific. & clarius hæc descriptio patefiet inferius, in materia etiam continetur ius: vt scripsi in l. rei. in 1. ff. de verbo. signific.

4 Verū vt plenius hanc elucidemus sequentia notanda sunt in permutatione requiri. Primo, quod ab vtraque parte beneficium resignetur: aliās si recusaret alter resignare, non esset permutatio. d. c. vno. de rerum permuta. in 6. & in clem. nisi. vt inferius dicam. Et sic cū ego resigno beneficiū meum, debes dare procuratori ad resignandum tuum, quod non poterit ex post facto reuocari, scilicet facta ex vna parte resignatione. l. 1. ff. eodem. licet aliās reuocari re integra possit: vt dicitur statim.

5 Secundō requiritur collatio beneficiarum ex causa permutationis vacantiū: nec aliās sufficeret conuentio partium, nec quidem approbatio episcopi, nisi de nouo conferret, clem. vna. eod. titu. quia à partibus ius non datur. Hostiens. in cap. ex ore. de his que sunt à maiore parte. Federic. in tractat. de permuta. benefic. qua. st. 27. Bertran. cons. 323. quicquid. in primo vol. ex prima editione.

6 Tertio quod nomina & cognomina amborum in permutationis literis exprimantur, aliās incerta esset permutatio. c. inter. de præb. doct. in d. c. vno. de rerum permuta. lib. 6. ideoque non valeret. cap. 2. vbi doct. de elect. in 6.

7 Tamen interdu nomen solum exprimitur sine cognomine, vt in Cardinalibus, quorum solent nomina tantum exprimi cum titulis cardinalatus, vt Hieronymus tituli sancti Martini in montibus cardinalis egregij, vt in regul. cancella. 30. can.

8 Idem videmus in principibus, vt tantum nomen